



Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α.1.

A.1.1. Να καταγράψετε το περιεχόμενο των παρακάτω όρων:

- α) Πάουερ
- β) Κοινωνιολογική Εταιρεία
- γ) Α' Πανελλήνιο συνέδριο Ποντίων στο Ταϊγάνιο
- δ) Γενική Διεύθυνση Ανταλλαγής
- ε) Οργανικός Νόμος (1900)

(Μονάδες 15)

A.1.2. Να προσδιορίσετε αν το περιεχόμενο των ακόλουθων προτάσεων είναι σωστό ή όχι, γράφοντας στο τετράδιό σας τη λέξη «Σωστό» ή «Λάθος» δίπλα στον αριθμό που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση :

1. Οι Έλληνες αστοί της Ανατολικής Μεσογείου στήριξαν το Βενιζέλο κατά την περίοδο 1928-1932.
2. Το σύνταγμα του 1911 προέκυψε από την Α' Αναθεωρητική Βουλή της 8^{ης} Αυγούστου 1910.
3. Η Συμφωνία της Άγκυρας του 1930 αποτελούσε οικονομικό σύμφωνο μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.
4. Η Κρητική Πολιτοφυλακή οργανώθηκε μετά την αποχώρηση των στρατευμάτων των Προστάτιδων Δυνάμεων από την Κρήτη.
5. Στις αρχές του Α' Παγκοσμίου Πολέμου ιδρύθηκε η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος.

(Μονάδες 10)

ΘΕΜΑ Α.2.

A.2.1. Παρουσιάστε τα προσφυγικά ρεύματα Ελλήνων κατά τις δύο πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα από:

1. Βουλγαρία
2. Ρωσία
3. Ρουμανία

(Μονάδες 12)

A.2.2. Η στάση του Βενιζέλου στο Ποντιακό Ζήτημα κατά το συνέδριο στο Παρίσι, (Δεκέμβριος 1918) και οι προτάσεις του προς τους Πόντιους (Απρίλιος 1919).

(Μονάδες 13)

ΘΕΜΑ Β.1.

Αφού μελετήσετε τα παρακάτω παραθέματα και σε συνδυασμό με τις ιστορικές σας γνώσεις απαντήστε τις παρακάτω ερωτήσεις:

- α. Τι γνωρίζετε για την εισαγωγή της «αρχής της δεδηλωμένης» στην ελληνική πολιτική ζωή;
(Μονάδες 15)
- β. Ποιες ήταν οι συνέπειες της εφαρμογής της στην πολιτική ζωή του τόπου.
(Μονάδες 10)

Κείμενο 1

Όπως πλήρης υπήρξε ο προς τα δικαιώματα του λαού περί την εκλογήν βουλευτών σεβασμός της κυβερνήσεώς μου, ούτως ενδελεχής* θέλει είσθαι η παρ' εμού αναγνώρισις των από του γράμματος και του πνεύματος του συντάγματος στηριζομένων προνομίων των εκλεκτών του έθνους. Αι προνομίαι αύται της Βουλής ανταποκρίνονται προς καθήκοντα επιβαλλόμενα εις αυτήν. Απαιτών ως απαραίτητον προσόν των ασκουμένων παρ' εμού εις την κυβέρνησιν του τόπου την δεδηλωμένην προς αυτούς εμπιστοσύνην της πλειονοψηφίας των αντιπροσώπων του έθνους, απεκδέχομαι* ίνα η Βουλή καθιστά εφικτήν την ύπαρξιν του προσόντος τούτου, ου άνευ αποβαίνει αδύνατος η εναρμόνιος λειτουργία του πολιτεύματος.

(Βασιλικός λόγος στη Βουλή, 11 Αυγούστου 1875, σχολ. Βιβλίο, σελ. 79).

Λεξιλόγιο :

*Ενδελεχής – εδώ μεταφορικά : ακριβής , επιμελής

*απεκδέχομαι- προσδοκώ, ελπίζω

Κείμενο 2

Ο Σβώλος χαρακτηρίζει το βασιλικό λόγο της 11^{ης} Αυγούστου 1875 ως «ιστορικόν», γιατί με αυτόν ο Τρικούπης πρόβαλε το πρότυπο της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας έτσι, που θα μπορούσε να αποτελέσει την εποχή εκείνη ιδανικό για τις κοινοβουλευτικές χώρες της Ευρώπης.

(Ιστορία Ελληνικού Έθνους, τ. ΙΓ, σελ. 295).

ΘΕΜΑ Β.2.

Αντλώντας στοιχεία από τα παρακάτω κείμενα και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις να παρουσιάσετε:

- α. Τους λόγους της σύγκρουσης Πρίγκιπα Γεωργίου και Ελευθερίου Βενιζέλου.
(Μονάδες 10)

- β. Τις θέσεις των δύο ανδρών στο εθνικό ζήτημα της ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα.

(Μονάδες 15)

Κείμενο 1

Ο εντολοδόχος ηγεμόνας ήταν τότε 29 ετών....Ήταν ευθύς, ανυπόκριτος αλλά και ισχυρογνώμων, αμετροεπής και εμπαθής. Δεν διέθετε εμπειρίες επιλογής συνεργατών, εκτίμησης συσχετισμών , επίτευξης ισορροπιών και διαχείρισης κρίσεων. Δεν είχε πάρει τα αναγκαία μαθήματα ούτε καν από τα ακραία παθήματα της τριανταπεντάχρονης πατρικής βασιλείας..... Για το συχνά ολέθριο ρόλο των ηγεμονικών συμβούλων ο Πρίγκιπας Γεώργιος κατήλθε στην Κρήτη απροειδοποίητος, ανυποψίαστος και συνοδευόμενος από τον πολυπράγμονα Ανδρέα Παπαδιαμαντόπουλο, που η Αθήνα είχε επιλέξει ως γραμματέα του... Φιλοδοξούσε - το είπε ο ίδιος - να κυβερνήσει όπως ο Μέγας Πέτρος. Νόμιζε όμως , γράφει ο Άγγλος Γενικός Πρόξενος στην Κρήτη, επί ημερών Θερίσου, Esme Howard , ότι ένα κράτος μπορεί να κυβερνηθεί όπως ένα πολεμικό πλοίο.

(Μανόλης Μυλωνάκης, «Πρίγκιπας Γεώργιος – η άλλη πλευρά του Θερίσου». Πρακτικά συνεδρίου για τα 100 χρόνια από την επανάσταση του Θερίσου, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών Ελευθέριος Βενιζέλος , σελ. 41,42,43)

Κείμενο 2

Το άρθρον τούτο του κ. ιδιαιτέρου γραμματέως (Ανδρέα Παπαδιαμαντοπούλου) απετέλει πλέον φανερόν κήρυγμα πολέμου κατά του κ. Βενιζέλου . Πλην της προσωπικής ύβρεως ... εις τους υπευθύνους συμβούλους αμφισβητείτο το δικαίωμα να έχωσι γνώμην επί της εθνικής του τόπου αποκαταστάσεως....

.....

Εκ του συνδυασμού δε των δύο τούτων δημοσιευμάτων αποδεικνύεται πόσον βάσιμος ήτο η αρχική υπόνοιά μου , ότι η δημοσιογραφική εκστρατεία , ήτις εγένετο εναντίον μου , όπως καταγγελθώ ενώπιον της εθνικής συνειδήσεως ως αποστέργων την ένωσιν και εργαζόμενος προς ίδρυσιν οριστικής ηγεμονίας εν Κρήτη, απέρρεεν εκ προσώπων προέχουσαν κατεχόντων θέσιν εν τη Κρητική Πολιτεία.

Ελ. Βενιζέλος , «Γεννηθήτω φως» , *Κήρυξ Χανίων*, Παρασκευή 18.1.1902.